

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Oratio David.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

ultimam dictionem τυτα Netzah, quod nos in finem Hiero. eternos redditis, ambigua constructione habet, ut ad omnes tres partes queat aptari, ad uias utrūq; ad plenitudinem latitudinum & iucunditatem in dextera dei, ut singulas zonās accipere possimus, uel ad solas iucunditatem, quas decores Hieronymus uocat, forte q̄ decoris & formosis delectemur & iucundemur. Hæc enī, com corpora nostra, coelum & terra in nouam creaturam mutabuntur in fine mīdi, ubi omnia erunt iucunda & dulcia, interim expectatio creaturæ ingemītū & parturit donec & ipsa liberetur a corruptione & uanitate in libertatem glōriæ filiorum dei, Ro. viii.

Dextera dei (ut diximus) futuram uitam, seu eam quæ est in conspectu dei significat, quæ nunc incipit, per fidem cōsummandā, per speciem, Amen. Vide mus ergo, hic psalmus unus omnium q̄ clare resurrectionem & gloriam resurrectionis prædictet, ut merito Michtham aureolus dictus sit David, qui hoc loco insigniter suam in rebus diuinis cognitionem, signauit.

P S A L M V S D E C I M V S,

sextus, Hebræis decimusseptimus.

O R A T I O D A V I D .

N O V V S titulus, Oratio David, q̄ satis indicatur psalmi materia, quæ mīdi nō dissimilis uide ei quæ psal. v. & multis alijs tractatur, generalis, scilicet quæ rimonia populi iusti aduersus nocentissimos persecutores spirituēdas hypocritas, cū quibus ei affidit bellū est, sicut inter Jacob & Esau, de iustitia & ueritate ueritatis. Itaq; ex prædictis sapientia tractatis facilis erit & huius psalmi sensus,

EX A V D I domine iusticiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe orationem meam. Non in labijs dololis.

M A G N U M affectum & lachrymas multas indicat terrena & ingemnata petitio, quia reuera spirituales homines magis urit dolus q̄uis impiorum, q̄ uim manifestam licet cognoscere & periculis cognitis, ut cingi occurri pro dei rere. At dolus ante perdit q̄ intelligatur, unde & Paulus, iij. Corinth. xj. cum dignatio debet xisser: Quis infirmatur & ego nō infirmor, grandius in scandalum dixit: Quis mus. scandalisatur & ego non uror. Non ait: Infirmor, sed uror, q̄ minus sic cum infirmantibus, id est patientibus, pati, q̄ propter scandalisatus urit. Et Act. xx. protestant se se per trienium non cessasse cū lachrymis monens unumquemq; ut cauerent a lupis rapacibus, qui post discessiōnem eius erant intratur & locuturi peruersa. Et Philip. iiiij. Multi enim ambulat quos sape dicebam uobis, nunc autē & flens dico, inimicos crucis Christi, quorum finis interitus: Quorum deus uenter est & gloria in confusione.

Si sic Propheta, sic Apostoli arserunt & fleuerunt super sui temporis hypocritis, quando spiritus adhuc plenior erat in Ecclesia, quid non metendum nobis? Quia lachryma nobis esse possunt satis in his perditis temporibus, tāt securitatis, in quibus dæmones mortuos esse aut dormire credimus, cū regnent horrenda tyrannide, nomine Christi & sanctorum in suas partes rapto & iactato? Verum prædicta sunt satis abunde talia tempora, nos autem insensati sumus & sicut Iudax, ignorantes implemus ipsi oīa, quæ prædicta nobis sunt ab Apolostolis

Apostolis praesente impietate, quæ futura esse de alijs somniamus: Vx seculo
hunc nouissimo & pessimo.

Heb. sine pronomine, meam, absolute dicit: Exaudi domine iusticiam, quo
verbō, ut Iudaicas tenebras omittam, qui Dauidem hic iactatē iusticix pecca/
to menuisse singunt, ut postea caderet in peccatum adulterij, etiam nostri offen/
ſi ſunt, ut ſoli Christo hanc uocem tribuerent. Mihi autem uehementior eft pe/
verſu pene per ſingula uerba, quos intuui ſit, & unde motus, ut ſic xſtuareret,
Intutus enī eft multitudinem & magnitudinem hypocitarum, qui ſibi ſolis,
ut omnia bona opera & iusticiam, ita & orationem & misericordiam dei arro/
gant, cum tamen omnia haec dolofe & in deceptionem plurimorum imbecil/
ium non niſi ſimulent, ut remedio alio non queat rebus neris ſuccurri, q̄d ora/
tione lachrymosa quæ deum prouocet, ut iusticiam ſeu id quod uere iustum
eſt ſeu iustum cauſam, qualis eſt fides, uerbum & opera fidei, audiatur, ſuſcipiat
& defendat, contra impiam & noxiā illorum ſimulationem. Eſt ergo aſſe/
ctus pietatis & charitatis eiusmodi: Etiſi ego indignus ſum, qui peto, tamen
ipſa cauſa cum ſit uerbi tui & fidei cauſa uere q̄ iufticia, digna eſt, quam non
ſinas opprimi in deceptionem infeliciū animarum, quas lupi illi rapaces ſuis
fictis uerbis uorare non ceſſant.

Sunt qui uelint, ſic uertere: Exaudi domine iusticiæ, ſicut psal. iij. Exaudiuit
me deus iusticiæ meæ, quod iudicio cuiuscq; relinquo: Hebraus quidē textus
non refiſtit, ego tamen priore ſenſu contentus ſum. Reliqua diu: Intende de
precationem meam, auribus percipe orationem meā, ad modum psalmi quin/
ti intelligamus, quid deinde interiit inter orationem & deprecationem, psal/
mo. vi. dictum eft ſatis.

Non in labijs dolii ſeu dolofis. Maniſte hic accuſat hypocritas, quorum &
dogmata & orationes, labijs dolofis deputat, potest autē & aſſerentis & optan/
tis eſt, hoc modo: Ideo nos exaudi dñe, quia tu noſti cor noſtrum, q̄ nō eſt do/
lus in labijs noſtris, ſicut oramus ore, ita ſentimus corde & ſicut docemus, ita
ſimpliciter uiuimus, cum illi contra nihil non ſimulent. Vel hoc modo: Exau/
di domine iusticiam, & fac, ne & nos ſicut illi, dolofis labijs, tum oremus, tum
doceamus. Ita hic uidemus micare zelum & odium hypocritis, quam sancti
tanta detestatione deprecantur & accuſant.

De uultu tuo iudicium meum prodeat, oculi tui uideant æquitates.

Iudicium, hoc loco, non arbitror eſſe ſenſum ſeu acumen illud ingenij, quo
de omnibus recte maleue ſentimus, ut aliqbus uifum eſt, ſed ipsam cauſam de
qua diſceptant partes aduersari. Quo modo psal. cxxxix. Ego cognoui, qm̄
faciet dominus iudicis in opis, & uindicta pauperum. Et Job. xxij. Proponat
æquitatem cōtra me & ad uictoriā perueniet iudicium meum. Et. xxxi. Si con/
tempſi ſubire iudicium cū ſeruo meo, cum diſceptaret aduersum me. Iudicium
mortis eſt uiro huic, non eſt uiro huic iudicium mortis, dixerunt de Ieremia,
eiusdem. xxv. Eſt ergo ſenſus: iufticia cauſa mea & iudicium meum, obſecro,
ut exeat de conſpectu tuo, quia cora & in oculis tuis ſcio iustum eſſe, quod in
oculis hominum damnatur tanq̄ impiū & iniſiū. Quare fac, ut quale eſt
coram uultu tuo te iudicāte, tale ſiat, reuelante te etiā coram hominib⁹: Non
maneat iudicium cauſe meæ rale, quale egreditur a conſpectu hominum dam-

Ff iij natum,